

Η Ελληνική Μετανάστευση στις Δεκαετίες του 1950 και 1960

Να συμπληρώσετε:

(Μετά από ομιλία της κυρίας Στεργίου προς τους μαθητές της Α' Λυκείου, ένας από τους μαθητές έγραψε την παρακάτω έκθεση.)

Στις 30 Μαΐου 2017 το Ελληνικό Σχολείο, κάλεσε την κυρία Αλεξάνδρα Στεργίου να μιλήσει στα παιδιά του γυμνασίου και του λυκείου για τη μετανάστευση της _____ του '50 και του '60.

Η Κα Στεργίου έκανε μια εμπειριστατωμένη και _____ ομιλία και μέσα από τις προσωπικές της _____ και γνώσεις συζήτησε με τα παιδιά την ιστορία της μετανάστευσης και ειδικότερα την _____ των Ελλήνων στην Αυστραλία. Εξήγησε στα παιδιά ότι οι _____ ξεκίνησαν να έρθουν σε μια χώρα για την οποία δεν _____ τίποτα άλλο παρά μόνο το όνομά της. Φθάνοντας στην καινούρια τους πατρίδα, όλα ήταν εντελώς _____. Οι περισσότεροι ήρθαν με τα καράβια, με μια βαλίτσα με λιγοστά ρούχα, αλλά γεμάτη με όνειρα για το μέλλον.

Το καράβι που έφερε την Κα Στεργίου στην Αυστραλία ήταν το Ατλαντίς. Συνέπεσε τις μέρες εκείνες να έχουν _____ οι λιμενεργάτες στη Μελβούρνη και αναγκαστικά το Ατλαντίς άλλαξε _____ και έφτασε στο Σίδνεϊ. Εκεί αποβιβάστηκαν και στη _____ τους φόρτωσαν στο τρένο σαν πρόβατα, όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, και τους έφεραν στη Μελβούρνη.

Στη Μελβούρνη άρχιζε ο καινούριος Γολγοθάς. Ήταν όλοι νέοι μετανάστες, η αφρόκρεμα της Ελλάδας. Αλλά οι περισσότεροι δεν ήταν _____ και δεν ήξεραν πολλά πράγματα. Είχαν όμως όρεξη για δουλειά, ήθελαν να προκόψουν. Έστελναν χρήματα στους γονείς τους και στα αδέρφια τους. Είχαν μεγάλη _____ για την πατρίδα τους, για το χωριό τους, για τον τόπο που γεννήθηκαν.

Στη συνέχεια -εξήγησε- τα προβλήματα ήταν πολλά, όπως η μοναξιά, η γλώσσα, η _____ κουλτούρα, ο ρατσισμός, και η ανεργία. Πολλοί Έλληνες για να μπορέσουν να τα βγάλουν πέρα και να βάλουν και κάτι στην πάντα, μοιράζονταν το ίδιο σπίτι μαζί με άλλες οικογένειες. Έτσι, κατάφεραν μετά από πολλές θυσίες να μαζέψουν μια _____ και να αγοράσουν το πρώτο τους σπίτι. Εργάζονταν πολλές ώρες και συχνά εφτά μέρες την εβδομάδα σε πολύ δύσκολες δουλειές. Οι Αυστραλοί, επειδή οι Έλληνες δεν έλεγαν ποτέ όχι στις _____, τους λέγανε «money hungry». Δεν ήταν σωστό αυτό, γιατί οι μετανάστες το έκαναν γιατί δεν είχαν τίποτα, γιατί ήρθαν με τίποτα. Είχαν στόχο να επιστρέψουν σε τέσσερα, το πολύ πέντε χρόνια στην πατρίδα, αλλά μετά από 51 χρόνια όπως υπογράμμισε ο στόχος αυτός, έμεινε γι αυτήν _____ και «όνειρο θερινής νυκτός» όπως και για χιλιάδες άλλους.

Τις Κυριακές πήγαιναν στην Εκκλησία κι εκεί συναντούσαν άλλους _____ οι οποίοι τους καλούσαν στο σπίτι τους για φαγητό ή για καφέ. Οι συζητήσεις που είχαν συχνά στις συναντήσεις τους ήταν: Πού δουλεύεις; Πόση είναι η «γουνέντζα»; Πόσο «overtime» έχει; Και πάνω απ' όλα η συζήτηση ήταν γύρω από τα νέα της

Πατρίδας. Για ψυχαγωγία, εκτός από τις _____ σε φιλικά Ελληνικά σπίτια, ήταν και οι ομαδικές εκδρομές. Εκεί έπαιρναν όλοι τα φαγητά τους και περνούσαν ευχάριστα την ώρα τους με την παρέα τους, οι άντρες παίζοντας τάβλι κάτω από τα δέντρα και οι γυναίκες λέγοντας τα δικά τους.

Η μεγάλη τους αγωνία και _____ να διατηρήσουν την ελληνική ταυτότητα τα παιδιά τους, τους ώθησε να δημιουργήσουν κοινότητες, Ελληνικά απογευματινά σχολεία, εκκλησίες, κοινότητες και συλλόγους. Μετά, οι _____ αυτοί άρχισαν να οργανώνουν γιορτές και πανηγύρια τα οποία αναβίωναν κατά κάποιο τρόπο ήθη και έθιμα από τον τόπο καταγωγής τους. Με τα χρόνια, οι κοινότητες και οι άλλοι οργανισμοί εξελίχθηκαν και η πολιτιστική ζωή των Ελλήνων βελτιώθηκε. Στη Μελβούρνη γίνεται κάθε χρόνο το φεστιβάλ Αντίποδες, το φεστιβάλ Ελληνικού κινηματογράφου, θέατρα, χοροί, συναυλίες και πολλές άλλες πολιτιστικές _____. Συχνά επισκέπτονται την Αυστραλία τραγουδιστές και ηθοποιοί απ' την Ελλάδα.

Στο τέλος της ομιλίας της η Κα Στεργίου τόνισε ότι οι Έλληνες προσέφεραν πολλά στη χώρα αυτή. Συνέβαλαν τα μέγιστα στην _____ και πολιτιστική της ανάπτυξη ενώ παράλληλα συνέβαλαν και στην αύξηση του πληθυσμού της. Οι Έλληνες έπαιξαν πρωταγωνιστικό ρόλο στην προώθηση του πολυπολιτισμού, ο οποίος αντικατέστησε τη ρατσιστική πολιτική της Λευκής Αυστραλίας. Οι ιστορίες των μεταναστών είναι ιστορίες γεμάτες πόνο που λίγοι θέλουν να θυμούνται.

Μπορεί, κατέληξε, να υπάρχουν σήμερα πολλοί πετυχημένοι Έλληνες που έχουν

σπίτια, _____, σπουδασμένα παιδιά. Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι όλα αυτά έγιναν με πολλούς κόπους και πάμπολλες _____. «Εσείς οι νέοι,» είπε, «να θυμάστε και να τιμάτε τους παππούδες σας και να μιλάτε Ελληνικά μαζί τους, κι αυτοί θα σας αγαπούν ακόμα περισσότερο».

Τα παιδιά ρώτησαν την Κα Στεργίου διάφορα άλλα πράγματα σχετικά με τις εμπειρίες της και κατάλαβαν πόσο σημαντική είναι η _____ των Ελλήνων στην Αυστραλία. Μετά τις ερωτήσεις τα παιδιά ευχαρίστησαν την Κα Αλεξάνδρα Στεργίου για την προσφορά της και το χρόνο που διέθεσε στο σχολείο τους.

Να συμπληρώσετε:

Η κυρία Στεργίου ήρθε στο Ελληνικό σχολείο για να	Ταξίδεψε με
Οι Έλληνες μετανάστες έστειλαν	Είχαν νοσταλγία
Τα προβλήματα που συνάντησαν ήταν	Τις Κυριακές
Η επιθυμία τους ήταν	Οι Έλληνες πρόσφεραν στην Αυστραλιανή κοινωνία
Σύμφωνα με την Κα Στεργίου δεν πρέπει να ξεχνάμε	Τα παιδιά στο τέλος